

گذر زمان

زمان آرام و بی صدا عبور می کند ؛ چون نسیمی که می گذرد ، بی آنکه توقف کند . اما رد پایش بر جان هایمان جاودانه می ماند ؛ گاه لبخندی می آفریند که گرمایش روح را نوازش می کند و گاه زخمی عمیق بر جای می گذارد ، همانند خراش هایی که بر در های قدیمی خانه ها حک شده اند ؛ خراش هایی که هر کدام قصه ای ناگفته در خود دارند.

مینا ابراهیم آبادی